

החברים טוענים על שזורעים בהלה בצבור, על שבאים עם תכניות בלי בירור מוקדם, על חוסר שתוף בביצוע. לבסוף התחייבו כולם להשתתף בועדת 11 ביום ששי וכיום שבת.

איתן מציע לדבר אתי רק ביחידות. המרשילד אוהב לדבר, ויש לתת לו לדבר. איתן סבור שהיו להמרשילד שיחות חשובות ברוסיה עם האנשים המכריעים. יש לו אמביציה לעשות שלום, הוא רואה עצמו כבונץ עליון ולקבל פרס נובל.

גדעון סבור שהוא יציע פשרת אידן וביחס לפויטוב "בחירה חפשית".

- באחת עשרה בא ספיר. מסרתי לו בקצרה על פגישתי אתמול עם אנשי האיגוד המקצועי, והצעת חנה למדן הבוקר.

הבעיה הנידונה היא תשלום 10 נקודות תוספת יוקר. העניין עומד לפני התפוצצות. בעליה התעשייה טוענים שאין להם כסף. שנקר בינתיים חלה. ביום א' היתה ישיבה ובעלי התעשייה החליטו לא לשלם. 10 נקודות זה 8.5 ל"י עד 12.5. בעלי התעשייה מציעים לשלם 5 ל"י והיתר להשאר חייבים, שאלתי מדוע לא לתת אשראי לבעלי תעשייה, כמו שנותנים 8 מיליונים לחקלאות. ספיר עונה שמזרימים לתעשייה במשך השנה 40 מיליון ל"י: הון חוזר 7.5 מיליון, קרן תעסוקה (לקליטת פועלים נוספים) 2.5 מיליון, הון חוזר ליצוא 3 מיליון להרחבת מפעלים 14.5 מיליון, ציוד משילומים 14 מיליון. זה לא כולל אמיסיה באוקטובר 12-15 מיליון.

- מאין הכסף? מתקציב הפיתוח

ספיר שואל מה בדבר 10 הנקודות? תשובתי שעליהם לשלם כי זוהי התחייבות קודמת, ולא לה שאינם יכולים צריכה הממשלה לעזור באשראי.

- גולדה: בעוד שני חדשים בערך ועידה סוציאליסטית אסיאטית בבומביי. החברים מציעים שמשה יטע לוועידה ויבקר בכמה ארצות אסיה, הוא מסכים, אך שזאל להסכמתו. בהחלט - יסע.

מציעים משלחת מפלגתית למפלגה בצרפת: נפתלי, אהוד, ירבלום, דוד ליפשיץ. טוב מאוד.

- חנה למדן פגישה. רשימה זו להזמנה: מזכירות מפ.ת"א חיפה, ירושלים ועדה מרכזת של ההסתדרות, מחלקה לאגוד מקצועי ביה"פ. מרכז חקלאי, מזכירי שאר מועצות הפועלים. מזכירות הארגונים הארציים: מתכת, מזון, אריג, בנין, דפוס מחט, אחיות, פקידים, עובדים סוציאליים מהנדסים, שרינו בממשלה, רופאים, עובדי מדינה, עובדי מוסדות ההסת' (מסונפים לאג' הפקידים), עובדי כור, עובדי חברת החשמל, עובדי חברת הפיתוח, חברי מזכירות המפלגה, חברי הועדה המדינית (?) כערך 400 איש.

- השגרירות מפרס מודיעה בשם שרגאי כי במרסייל יהיו ב-18 ביולי 1000 איש, ועד סוף החדש יכנסו עוד 500. לפי החכנית יעלו 400 ביום 18 בפאזה, 500 ביום 24 ב"ארצה", 500 ביום 31 בנגבה. באבגוסט יכנסו למחנה לפי המשוער 2000 ויעלו מיד לפי החכנית
אוסרה המשכת פעולת קדימה.

- הזמנתי את ששון. מה עשתה ועדת השלושה? (איסר)

הביא הצעות מעשיות ורישום הארגון, מטה - קול ישראל ועוד, לקול ישראל הערבי ולמחלקת התעמולה דרושים לבחון 14 איש (עכשיו עובדים בקול ישראל שתי קעות ערביות 13 איש). לכל העבודה בארץ ובחו"ל דרושים 24 אנשים (כולל 14 הקודמים) עשרים איש עובדים עכשיו בעניינים אלה ומקבלים שכר. בין המועמדים יש עיראקים שיוכלו לתרגם מעברית לערבית. לפי הצעת פאטי צריך ששון לרכז העבודה בירושלים. גם איתן מסכים לכך, אבל ששון סבור שזה לא בא בחשבון. עלה שמו של ראובן. לדעת ששון ראובן - טוביהו יתמכר כולו לעבודה זו, אבל ראובן וודאי לא עשה זאת. איסר הציע את אילת או מ. קומיי.

ששון הציע את אהוד - אבל בגלל יחסים עם איסר אינו בא בחשבון. י. סהר היה טוב.

ששון סבור שאולי האיש הכי מתאים הוא כתריאל סלמון. היחסים שלו עם ששון הם טובים. מי יעבוד אתו? הצבא יתן איש. הצבא מוכן להעביר ל"מטה" הערבי איש שלהם - את אמנון ינאי והם ישלמו משכרתו. עזרא דנון יהיה יועץ (לא פקיד). היש במשה"ח אנשים מתאימים? - אולי יש, אבל לא נתנו להם עד עכשיו אפשרות של פעולה, עסקו רק בניירות.

מי יהיה באירופה? - זיאמה דיבון, משה ששון, יצחק נבון (!) פלמון.

נחמיה סבור שכתריאל סלמון לא המועמד הרצוי הוא רגיש, קשה עם אנשים, רוצה להיות בחו"ל, שואף להיות ציר, שאלתי מדוע לא יצחק? ששון מסכים, גם יצח' סבור שמחוץ למזכירות אצלי יעסוק רק בזאת.

- בארבע שיחת חברינו בממשלה. הפעם השתתפו רק אשכול, זיאמה, גולדה, נפתלי, ואנכי. הסברתי לנפתלי מדוע יש לקמץ בועדות מלח ושלח - כי מוכרחים לתת עדיפות לרכש, וגם ברכש אני רואה הכרח לקצץ, והרכש נועד למנוע מלחמה, ואם נצליח בכך יש תקווה שנקיים השלום, וברבוי מקלטים וכדומה לא נתגונן אם תפרוץ מלחמה, וגם לא נעזור למנוע המלחמה.

נפתלי התאונן על צרוק שהוא הולך לכמה פקידים ובלי ידיעתו אומר להם שיפסיקו עבודות.

זיאמה הציע לקראת עצרת או"מ לכנס העתונאים הגדולים בעולם להראותם מפעלנו ולהסביר להם מצבנו, כמו כן לכנס מדינות קטנות - ולנסות להשפיע על המרשילד... הצעות מסופקות.

אשכול גולל הצרות שבחברת החשמל. ההנהלה הקיימת לא יעילה וחבריה אינם יכולים לדבר איש עם השני.

19.7.56, יום ה'

אמש עשיתי בכנסת. חירות הכניסה אי אמון לממשלה בגלל דירות "השרד" של חברי הממשלה, שרכשו הממשלות הקודמות בשנות 1953-1955. בקשתי תחילה את רוזן לענות, אבל זה סירב והקדימו. את הצעת "חירות" ליום (היתה צריכה להיות מובאת לכנסת היום) למען אוכל אני לענות. לא נצטרפה לחירות שום סיעה אחת בהצבעת אי אמון.

- קימנו היום שתי שיחות - המזכל ואנכי, בבוקר מאחת עשרה עד אחת וחצי, ואחה"צ מארבע עד שש וחצי. איתן צדק באמרו לי כי הוא אוהב לדבר. בכל אחת